

Veckans växt v. 52 2006

Hyacint *Hyacinthus orientalis* L

Hyacinter är ljuvligt doftande inneblommor som vi använder mycket nu till jul, men är tyvärr inga långlivade trädgårdsväxter. Den växer vild i sydöstra Turkiet och västra Syrien. Det var Charles de l'Ecluse, flamländare, växtsamlare och inspektör för de kejsarliga trädgårdarna i Wien som reste i Turkiet och därifrån hemförde bland annat hyacinten och kejsarkronan. Detta skedde i slutet av 1500-talet. I Holland och England bröt under 1700-talet ut en "hyacinthysteri" som var nästan jämförbar med den stora tulpanspekulationen *Tulipomania* som drabbade Holland på 1630-talet.

Hyacinten introducerades i Danmark och förmodligen också i Sverige under 1600-talet. 1685 utkom den sista upplagan av Olof Rudbecks kataloger över växter i den botaniska trädgården i Uppsala. I denna fanns förtecknat 41 sorters hyacinter. De flesta hade han tagit med sig hem efter en studieresa i Holland. Drygt två hundra år senare kan man i Lindahls Fröhandels priskurant från 1907 återfinna 18 sorters enkla vita, 23 sorters enkla röda, 20 sorters enkla blå, 7 sorters enkla gula, men endast 3 sorters dubbla vita, 4 sorters dubbla blå och 2 sorters dubbla gula.

Blomsterlökdrivning i blomglas har mycket gamla anor. I Sverige är denna konst snart tre hundra år gammal. Kanske är den till och med äldre. Den omtalas i Johan Ahlichs *Trädgårds-Skiöttsel, Svensk Blomster-Köks- och Trädgård*, utgiven år 1744. I den ägnas nästan två sidor åt det som han kallar " *Et curieust Bihang, at drifwa blomster utii wattn. Huru man, uti et wattuglas, skal bringa åtskilliga blomster lökar, såsom*

Hyacinter, Tazetter, Jonquiller och flera, til et fullkommeligit flor". Att detta var en nyhet i Sverige beskriver Ahlich vidare " *Detta forträffeliga konstgrepet, hwarmedelst allehanda lök-blomster, mitt uti sielfwa vinteren, kunna frambringas, är oss för kort tid tillbaka först bekant wordet..*"

Text: Karin Persson, Pom.